

מ"ת 34262/12/16 - מדינת ישראל נגד יעקב שמואל, רונן יחזקאל, ג, כ,דני גבעתי, טל שבתאי, אמיר עבד אל האדי

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 34262-12-16 מדינת ישראל נ' שמואל(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 537412/2015

בפני	כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. יעקב שמואל (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מיכה גבאי 2. רונן יחזקאל (עציר) ע"י ב"כ עו"ד רועי אטיאס 3. ג כ (עציר) 4. דני גבעתי 5. טל שבתאי 6. אמיר עבד אל האדי (עציר)

החלטה בעניין המשיבים 1 ו- 2

בפני בקשה להורות על מעצרים של המשיבים 1 ו 2 עד לתום ההליכים.

כתבי האישום

1. כנגד המשיבים הוגשו כתבי אישום המייחסים להם מעורבות בפעילות עבריינית שעיקרה מכירת חשבוניות מס פיקטיביות תמורת עמלה, וכן מתן זכויות שימוש בחברות לאחרים לשם הפצת חשבוניות מס פיקטיביות על ידם, וזאת בהיקף של מאות מיליוני ₪ (להלן: "התכנית העבריינית").

החשבוניות הפיקטיביות נמסרו לחברות שרכשו אותן לצרכי התחמקות מתשלום מס ערך מוסף ומס הכנסה. החשבוניות הפיקטיביות נחלקו לחשבוניות שניתנו על אף שבגין לא סופקה כל סחורה או לא בוצעה כל עבודה, ולחשבוניות שניתנו במקרים בהם בוצעה עבודה או סופקה סחורה, על ידי גורם שביקש להימנע מלהוציא חשבונית כדין בגין העבודה או הסחורה.

המשיב 1 (יכונה גם שמואל) הוא הרוח החיה של הקבוצה העבריינית, יוזם הפעילות וזה שניהל והתווה את הפעילות כולה.

המשיבים 1-3 שכרו את שירותיהם של אנשים שונים שמטרתם להתחזות לבעלי מניות, מנהלים ומורשי חתימה בחברות המפיצות (להלן: אנשי קש), אשר הוחלפו מעת לעת. המשיבים 2-3 הפעילו אנשי קש ושימשו בעצמם אנשי

קש בחברות המפיצות, בשליחות המשיב 1.

המשיבים 4-5 שהנם עורכי דין, ערכו מסמכים משפטיים המסמיכים את אנשי הקש כמנהלים ובעלי מניות בחברות המפיצות, וזאת על מנת ליצור את התשתית לפעילותה העבריינית של הקבוצה.

המשיב 6 שימש מפיץ בשטח והפיץ חשבוניות פיקטיביות לחברות מקזזות.

המשיבים 2-3 משמשים עדי תביעה בכתב האישום שהוגש כנגד המשיבים 1, 4-6. עם זאת, נוכח חפיפה בין האישומים השונים בשני כתבי האישום, ניתן יהיה להתייחס במשותף לאישומים, כפי שיובאו בקצרה להלן.

תמצית אישום 1

2. המשיבים 1-3 פעלו לאיתור אנשים השרויים בדרך כלל במצוקה נפשית או כלכלית לצורך רישומם כמורשי חתימה בחברות המפיצות והפעלתם כאנשי קש, תוך שהמשיבים 2-3 שימשו בעצמם אנשי קש.

המשיב 1 איתר חברות המצויות בקשיים כלכליים, והביא לכך שבעלי החברות יתירו לו לעשות שימוש בחברות לצורך הפצת חשבוניות פיקטיביות. בנוסף פעל המשיב 1 להביא לכך שחבות החברות בניכוי מס במקור תהא בשיעור נמוך.

המשיב 1, בעצמו ובאמצעות חברי הקבוצה, הכין מסמכים כוזבים לרישום אנשי הקש לרבות המשיב 2 כבעלי מניות ותפקידים בחברות. המשיב 1 העביר לאנשי הקש 'תיק חברה' עבור החברות המפיצות שבאחריותם, בו אוכסנו מסמכי החברה. כך פעל על מנת להקל על קיזוז חשבוניות פיקטיביות תוך יצירת מצג שווא כלפי רשויות המס לפיו מדובר בחשבוניות שהוצאו כדין.

המשיבים 2 ו-3 אישרו בחתימתם חלק ממסמכי הרישום הכוזבים ויפוי הכוח, ביודעם כי המשיב 1 משתמש בחברות לצורך הפצת חשבוניות פיקטיביות.

הקבוצה פעלה להדפסת פנקסי שיקים, פנקסי חשבוניות מס וקבלות על שם החברות המפיצות, אשר שימשו את הקבוצה בביצוע תכניתה העבריינית להפצת חשבוניות פיקטיביות.

הפעולות המפורטות באישום זה שימשו להנפקת חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות באמצעות החברות המפיצות, בהיקף של מעל 604 מיליון ₪, שהמע"מ בגין הינו מעל 92 מיליון ₪.

בגין אישום זה מיוחסות למשיבים 22 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

למשיב 1 מיוחסות גם ריבוי עבירות של רישום כוזב במסמכי תאגיד, לפי סעיף 423 לחוק העונשין, וכן ריבוי עבירות זיוף לפי סעיף 418 לחוק העונשין.

תמצית אישום 2 - עבירות מע"מ

3. הקבוצה העבריינית הנפיקה מסמכים לרבות יפוי כוח על שם החברות המפיצות, הכינה פנקסי חשבוניות של החברות המפיצות, סיפקה לחברות המקזזות חשבוניות פיקטיביות על שם החברות המפיצות, וביצעה פעולות רבות שמטרתן להביא לכך שהחברות המקזזות יתחמקו ממס.

בחלק מהחברות המפיצות נרשמו משיב 2 או איש קש שהפעיל כבעל מניות או דירקטור, חתם על חוזי עבודה בין החברה המפיצה לחברה המקזזת, ועל חשבוניות פיקטיביות של החברה המפיצה.

במועדים שונים פנו מפיצים בשטח למשיב 1 על מנת שיתן להם, תמורת תשלום, זכות לעשות שימוש בחברות המפיצות כדי להנפיק חשבוניות פיקטיביות, וכך נעשה.

המשיב 1 ניהל את הנהלת החשבונות של חלק מהחברות המפיצות, והגיש בעצמו או באמצעות אחרים את הדו"חות החודשיים למע"מ, תוך שהביא לכך שחברות אלו יחוייבו במע"מ בסכומים נמוכים.

המשיבים 1-2 פעלו במטרה להביא לכך שהחברות המקזזות יתחמקו ממס.

במהלך התקופה הרלוונטית הפיץ המשיב 1, בעצמו או עם אחרים, חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברות מפיצות, ופעל במטרה להביא לכך שאחרים יתחמקו מתשלום מס, באמצעות 1490 חשבוניות פיקטיביות בסך מעל 604 מיליון ₪, שסכום המע"מ בגין עולה על 92 מיליון ₪.

במהלך התקופה הרלוונטית הפיץ המשיב 2, בעצמו או עם אחרים, חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברות מפיצות, ופעל במטרה להביא לכך שאחרים יתחמקו מתשלום מס, באמצעות 562 חשבוניות פיקטיביות בסך מעל 338 מיליון ₪, שסכום המע"מ בגין עולה על 50 מיליון ₪.

בגין אישום זה מיוחסות למשיבים 1-2 הוצאת חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס, מבלי שעשו או התחייבו לעשות עסקה, והכל בנסיבות מחמירות, עבירות לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, עם סעיף 117(ב)(2) ו- 117(ב)(3) לחוק מע"מ, וכן פעלו במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, והכל בנסיבות מחמירות, עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ עם סעיף 117(ב)(2) ו- 117(ב)(3) לחוק מע"מ.

תמצית אישום 3 - עבירות מס הכנסה

4. בביצוע העבירות המתוארות המשיבים 1-2 השתמשו במרמה, ערמה ותחבולה, במזיד ובכוונה לעזור לאחרים להתחמק ממס, עבירות לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

כמו כן, המשיבים 1-2 הכינו או קיימו, או הרשו לאחרים להכין ולקיים פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים, במזיד ובכוונה לעזור לאחרים להתחמק ממס, עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

תמצית אישום 4 - הדחה בחקירה ושיבוש מהלכי משפט - משיב 1 בלבד

5. באישום זה מתוארת מסכת אירועים שהתרחשה במטרה לשבש את החקירה, הן בסוף שנת 2015 והן בסמוך

ליום מעצרו של המשיב 1 וחשודים נוספים (14/11/2016). במסגרת אישום זה מיוחסות למשיב 1 - 12 עבירות של שיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, עבירה של בידוי ראיות לפי סעיף 238 לחוק העונשין, ו- 5 עבירות של הדחה בחקירה לפי סעיף 245(א) לחוק העונשין.

גדר המחלוקת

6. ב"כ המשיבים 1-2 אינם כופרים בקיומן של ראיות לכאורה. כאמור, המשיב 2 הודה בחקירתו בעיקרי המיוחס לו, ומשמש עד תביעה בכתב האישום כנגד המשיבים 1, 4-6.

ב"כ המשיב 1 ביקש להורות על המצאת תסקיר מעצר משלים, ולחלופין תסקיר שיבחן אפשרות פיקוח אלקטרוני. טען כי היעדר המלצה מטעם שירות המבחן, אין בה כדי ליתר בחינת חלופה. אישר כי החלופות שנבדקו על ידי שירות המבחן אינן מתאימות "ההערות של שירות המבחן לגבי הערבים הן נכונות. מי שלא מספיק דומיננטי או סמכותי, לא צריך לקחת סיכון" (פרו' עמ' 83 שו' 24-25). הפנה לפסיקה ממנה עולה לשיטתו כי יש לשחרר את המשיב 1 לחלופת מעצר, למרות חלקו המרכזי. הפנה לכך שכתב האישום הינו רחב ביותר וכולל מאות עדי תביעה, באופן שניהול התיק יקח זמן רב. במסמך משלים טען כי מדובר במי ששירת במילואים (הוצג אישור על ביצוע יום מילואים בשנת 2008 ויום מילואים בשנת 2010 ומכתב הערכה כללי) ותרם לקהילה (הוצגו 2 מכתבי המלצה, מאת הרב חיים נחמיאס ומאת הרב אליהו אבא שאול).

ב"כ המשיב 2 הציג ראיה במעמד צד אחד, ובהמשך הדיון הציגה המבקשת ראיה במעמד צד אחד בענין המשיב 2. ב"כ המשיב 2 הפנה לחלקו של מרשו אל מול אחרים. דומה שבשלב זה נפלה שגגה מלפניו בכל הנוגע להיקף סכומי הפצת החשבוניות (פרו' עמ' 85 שו' 23-27), משטען כי חלקו של המשיב 2 נמוך משל משיבים 3 ו- 4. בפועל, חלקו של המשיב 2 ב"היררכיה" הינו הגבוה ביותר אחרי המשיב 1 - ראש הקנוניה. ראו לענין זה תמצית כתבי האישום כמפורט לעיל.

ב"כ המשיב 2 ביקש להורות על המצאת תסקיר מעצר משלים, שלישי במספר, תוך שטען לאפליה בכך שהמדינה הסכימה מלכתחילה לחלופה בדמות "מעצר בית מלא" בענין של המשיבים 4-5, ואילו בענין המשיב 2 התנגדה להמצאת תסקיר שלישי. ב"כ המשיב 2 טען כי שירות המבחן שגה משפסל את חלופת המעצר שהוצעה בדמות אחות המשיב ובעלה. הפנה לכך שלמרשו בעיות התמכרות לסמים ולהימורים, וביקש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר אותה ביקש להציג בתסקיר שלישי, בתוספת פיקוח אלקטרוני, ולחלופין ביקש לבחון אפשרות להפנות את המשיב 2 לשיקום בקהילה סגורה. ב"כ המשיב 2 הצטרף לטענות חברו באשר להיקף כתב האישום ומשך הזמן הצפוי לניהול התיק, והפנה אף הוא לפסיקה התומכת לשיטתו בטענותיו.

7. ב"כ המבקשת הפנו לתפקידו של המשיב 1 בהיררכיה העבריינית, היותו ראש המערכת, מי שהגדיר את עצמו והוגדר על ידי חלק מהעדים כ"קודקוד של המדינה" בתחום הפצת חשבוניות. הפנו לדברי המשיב 1 בחקירתו מיום 17.11.16, לפיהם ניהל מעל 150 חברות שמפיצות חשבוניות מס, שלט על חברות בכל הארץ, וניהל בורריות של כל הסכסוכים בעולם האפור של התנהלות חשבונית. הפנו לכך שהמשיב 1 הוא נותן הפקודות, הגורם הדומיננטי, היוזם, ההוגה, המנהל, כולם סרו למרותו ושימשו כלי שחמט בחברות הרבות שניהל המשיב.

ב"כ המבקשת הפנו למסוכנות הכלכלית הרבה הנלמדת ממי שעמד בראש מערכת שהפיצה חשבוניות

פיקטיביות בסכומים עצומים, תוך ניצול אנשי קש שנקלעו לקשיים מסוגים שונים והיוו "חוליות חלשות".

ב"כ המבקשת הפנו לאישום 4 המייחס למשיב 1 שורה של עבירות שיבוש הליכי משפט, הדחה בחקירה ובידוי ראיות, תוך חשש כי ככל שישוחרר ישוב המשיב 1 וישבש הליכים.

ב"כ המבקשת הפנו לתסקיר המעצר השלילי של המשיב 1, המזהה אצלו דפוסי מניפולטיביות והסתרה, להמלצה השלילית של עורך התסקיר, ולכך שעבירות כגון אלו המיוחסות למשיבים ניתנות לביצוע גם מן הבית, ולפיכך אינן מתאימות למעצר בפיקוח אלקטרוני. הפנו לכך שנוכח הדומיננטיות הרבה של המשיב 1, אין אפשרות למצוא אנשים שהוא יסור למרותם. הפנו לעברו הפלילי - הרשעה מחודש פברואר 2016 בשורת עבירות זיוף, שימוש במסמך מזויף וסיוע לקבלת דבר במרמה שבוצעו בין השנים 2009-2011, בגין נדון בהסכמה לעונש של 3 חודשי מאסר שרוצו בדרך של עבודות שירות. הפנו לכך שמדובר בעבירות מאותו סוג, הנוגעות לרישום חברות באופן פיקטיבי ושימוש בחותמות מזויפות.

באשר למשיב 2 הפנו לחלקו הבכיר והמרכזי בהיררכיה לאחר המשיב 1, לכך ששימש מגייס ומפעיל של אנשי קש, ואף מפיץ בעצמו. הפנו לפעולות הרבות שביצע המשיב 2 במסגרת תפקידיו במארג העברייני. הפנו לעברו הפלילי של המשיב 2 הכולל הרשעות בעבירות רבות מסוגים שונים, בגין ריצה עונשי מאסר.

הפנו לתסקירי המעצר השליליים בעניינו של המשיב 2, והביעו התנגדות לקבלת תסקיר מעצר שלישי ולמעצר בפיקוח אלקטרוני. הפנו לכך שחלקם הנטען של המשיבים 4-5 נמוך משמעותית מזה של המשיב 2, הן באופי העבירות והמעורבות והן בחלקם היחסי.

דיון

8. למען שלמות התמונה יובהר כי המשיבים 3 ו-6 נעצרו עד לתום ההליכים, תוך שנדחו בקשותיהם לבחינת אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני. המשיב 6 ערר לבית המשפט המחוזי, ובהמלצת בית המשפט, חזר בו מהודעת הערר.

מעמדו ההיררכי של המשיב 2 דומה לזה של המשיב 3, אך חלקו היחסי של המשיב 2 בביצוע העבירות גדול בהרבה. למשיב 2 מיוחסות עבירות של הפצת חשבוניות פיקטיביות באמצעות 562 חשבוניות פיקטיביות בסך מעל 338 מיליון ₪, שסכום המע"מ בגין עולה על 50 מיליון ₪, ואילו למשיב 3 מדובר על 93 חשבוניות פיקטיביות בסך מעל 52 מיליון ₪, שסכום המע"מ בגין הינו קרוב ל 8 מיליון ₪.

המשיב 6 שימש מפיץ בשטח והפיץ חשבוניות פיקטיביות לחברות מקזזות. קרי, מעמדו היה נמוך בהרבה מזה של המשיבים 2-3. הוא הפיץ 186 חשבוניות פיקטיביות בסך כ 123 מיליון ₪, שסכום המע"מ בגין קרוב ל 18 מיליון ₪.

באשר למשיבים 4-5 מצאתי כי קיים קושי ראיתי להוכחת העבירות המיוחסות להם, והוריתי על ביטול התנאים המגבילים בעניינם. לא הוגש ערר כנגד ההחלטות.

9. כאמור, המשיבים 1-2 אינם חולקים על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתם באישומים המיוחסים להם.

10. העבירות המיוחסות למשיבים מגלות מסוכנות כלכלית בעוצמה גבוהה ביותר לרכוש הציבור, שעה שלכאורה פעלו, בין השאר, לקשירת קשר לפשע, להפצת חשבוניות פיקטיביות, בעצמם ובאמצעות אחרים, בסכומים של מאות מיליוני שקלים, תוך שביצעו פעולות רבות במסגרת קבוצה עבריינית לאורך תקופה ממושכת.

המסוכנות הנשקפת מן המשיב 2 הינה גבוהה מאד, נוכח חומרת העבירות המיוחסות לו, היקפן ומשך הזמן בו פעל, תוך הפעלת גורמים תחתיו. כאמור, המשיבים 3 ו-6 נעצרו עד תום ההליכים מבלי שמצאתי לבחון אפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני, ועניינו של המשיב 2 חמור מהם.

מקל וחומר, המסוכנות הנשקפת מן המשיב 1 עולה לעין ערוך על זו של כל המשיבים האחרים. המשיב 1 הוא הקודקוד, היזם, ההוגה והמבצע של תכנית עבריינית מקיפה אשר ביצעה נמשך תקופה ארוכה ביותר, תוך הפעלה וניצול מצוקתם של רבים שעבדו תחתיו והופעלו על ידו. כל בר דעת יתחלחל למקרא המעשים המיוחסים למשיב זה בכתב האישום.

11. עברו הפלילי של המשיב 1 כולל אמנם הרשעה אחת בלבד, אך מדובר בריבוי עבירות שבוצעו לאורך תקופה ממושכת, עבירות זיוף, שימוש במסמך מזויף וסיוע לקבלת דבר במרמה. נוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום דנן, עולה שביצע לכאורה חלק מהעבירות במקביל לניהול המשפט בתיק הקודם - ת"פ 3512-02-15, ומרבית עבירות השיבוש מושא האישום הרביעי בוצעו על ידו חודשים ספורים לאחר הרשעתו וריצוי עונש עבודות השירות שהוטל עליו. מכאן, מדובר במי שלא למד את לקחו, ומוכיח בהתנהגותו רצידיביזם של ממש.

עברו הפלילי של המשיב 2 כולל 12 הרשעות במגוון עבירות - רכוש, אלימות, מרמה, זיוף והונאה, סמים, הדחה באיומים ובכוח, החל משנת 1993 וכלה בשנת 2015, בגין ריצה עונשי מאסר. הרשעותיו הרבות מלמדות על "שור מועד" אשר שב ומזיק לחברה.

12. תסקירי המעצר שהוגשו בעניינם של המשיבים 1 ו-2 מדברים בעד עצמם, ולא מצאתי לפרט את תכנם.

באשר למשיב 1 מצא קצין המבחן כי הוא מתנהל במניפולטיביות והסתרה, תוך שהוא מחפש, באופן מתוחכם ותוך שימוש ביכולותיו הגבוהות, הזדמנויות להפקת רווחים גדולים ומהירים. קצין המבחן התרשם ממי שקיים סיכון לכך שימשיך להתנהל במרמה גם מבין כתלי ביתו, והביע חשש מהמשך שיבוש הליכי משפט. על כך הוסיף קצין המבחן כי הערבים שהוצעו אינם מתאימים, ולא המליץ על שחרורו.

באשר למשיב 2 מצאה קצינת המבחן כי בניגוד לאופן בו הציג את עצמו כחלש וקרוב, הרי שכתב האישום משקף התנהגות שולית מתוכננת ומאורגנת, בעלת אופי מרמתי לאורך זמן, בשיתוף פעולה עם עבריינים אחרים. קצינת המבחן התרשמה מסיכון משמעותי במצבו להישנות התנהגות עבריינית ומרמטית, והביעה ספק ביחס ליכולתו להיענות לסמכות מפקחיו או להוראות בית המשפט. בנוסף, מצאה כי הערבים שהוצעו אינם מתאימים, ולא המליצה על שחרורו. עמדת קצינת המבחן לא השתנתה גם בתסקיר משלים.

13. נתתי דעתי למסמך אותו הציג ב"כ המשיב 2 במעמד צד אחד, וכן למסמכים אותם הציגה המבקשת בענייניו, אף הם במעמד צד אחד, ולא מצאתי כי יש באיזה מן המסמכים לשנות מהממצאים שנקבעו בהחלטה זו.

14. ב"כ המשיבים הפנו לפסיקה אשר תומכת, לשיטתם, באפשרות שחרורם של מרשיהם לחלופת מעצר, ולחלופין למעצר בפיקוח אלקטרוני. הצדדים התייחסו לפסיקה גם במסמכים משלימים.

בש"פ 4658/15 רונאל פישר נגד מדינת ישראל (09/07/2015). בית המשפט הורה על מעצרו של פישר בפיקוח אלקטרוני, בניגוד לעמדת שירות המבחן, לאחר שקבע כי האפשרות שיוכל לשוב ולבצע מעשים דומים איננה סבירה, לאחר שרשימו נשלל ומקור המידע שלו נחסם.

מ"ת 18985-07-12 מדינת ישראל נגד דוד מורגנשטרן (הודעה על הסכמה לשחרור ביום 27/07/12). המשיב באותו מקרה שוחרר בהסכמה, תוך שהנאשמים המרכזיים נעצרו עד לתום ההליכים.

מ"ת 13972-07-12 מדינת ישראל נגד יוסי לטין (27/09/2012) וכן עמ"ת 54436-09-12 מדינת ישראל נגד יוסי לטין (30/09/2012). מובהר כי החלטות אלה נבחנו בגדר למעלה מן הצורך, לאחר שהמשיבים הפנו רק להחלטה הראשונית (עליה הוגש ערר), לא טרחו להפנות למראי מקום, והמבקשת הבהירה כי לא עלה בידה לאתרם במאגרים. יוסי לטין שוחרר בעקבות תסקירי מעצר חיוביים וממליצים מאת שירות המבחן, ובתנאים מכבידים ביותר, אשר הוחמרו על ידי בית המשפט המחוזי, הכוללים, בין השאר, הפקדת ערובה במזומן או בערבות בנקאית בסך של 500,000 ₪.

בש"פ 8914/13 מדינת ישראל נגד יעקב ביטון (13/01/2014). אותו ביטון נעצר עד לתום ההליכים בניגוד לעמדת שירות המבחן שהמליץ על שחרורו. הוא שוחרר בעקבות דיון בבקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, לאחר שטרם הועברו מלוא חומרי החקירה, לא הוחל בשמיעת התיק, ובכפוף לשני תסקירי מעצר חיוביים.

עמ"י 17345-07-16 מדינת ישראל נגד איציק וזנה ואח' (10/07/2016). הנאשם שוחרר ממעצר בשלב החקירה. בש"פ 1468/17 בענין אותו נאשם, אשר הפר את תנאי השחרור ונעצר עד לתום ההליכים. בהחלטה מיום 30/03/17 הורה בית המשפט, מבלי לקבוע מסמרות, לבחון אפשרות מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בשלב זה הנאשם עודנו נתון במעצר.

ב"כ המשיב 2 הפנה גם לתיקים נוספים - בענין אחד בשם ניסים גלם, לא הפנה לתיק המעצר אלא לתיק העיקרי, ומבדיקה של המבקשת עולה כי שוחרר בשלב החקירה. הפנה גם לשני תיקים שעוסקים באישומים אחרים, וביקש ללמוד מהם כי יש לשוב ולהפנות לבדיקת חלופות על ידי שירות המבחן, ככל שניתן. טען "באותה הנשימה" כי "קצינת מבחן בת 20 הפכה להיות שופטת מחוזית", ומאידך, ביקש לשוב ולהפנות את מרשו לתסקיר מעצר שלישי.

15. עיינתי בהחלטות אליהן הופנית, ולא מצאתי כי יש בהן מזר למסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיבים שבפני. אומר בקצרה כי בענייננו, חלקם של המשיבים 1-2 בהיררכיה העבריינית, אשר פעלה לאורך זמן ממושך ובהיקפים ניכרים, תוך גזל של סכומי עתק מן הקופה הציבורית, בהצטרף לעברם הפלילי ובשילוב עם עמדת שירות המבחן, אינם מאפשרים מתן אמון בסיסי וראשוני במי מהם.

16. הפסיקה חזרה ושנתה כי בחינת אפשרות שחרור לחלופת מעצר, לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני, כרוכה במנגנון דו שלבי. המשוכה הראשונה, בלתה אין, הינה מתן אמון בנאשם כי יעמוד בתנאים המגבילים שיושטו עליו, ללא הפרות וללא שיבוש הליכי משפט. ככל שבית המשפט מגיע למסקנה שלא אפשרי ליתן אמון בנאשם, אין טעם לעבור לעבור לשלב בדיקת החלופה. ראו, מבין רבים, בש"פ 2587/17 מדינת ישראל נגד יוגב בן אבו (27/03/2017):

"כפי שנפסק עוד מקדמת דנא, תנאי לחלופת מעצר, הנו האמון שרוחש בית-המשפט לנאשם כי יקיים את תנאי החלופה, שכן בלעדי אמון כזה אין בחלופת מעצר, לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני (הדגשה לא במקור - ג.א.), כדי לאיין את האינטרסים הציבוריים אותם נועד המעצר להבטיח, לפי הענין, לרבות המסוכנות הנשקפת מהנאשם, חשש

להימלטות או לשיבוש הליכים".

כן ראו בש"פ 5857/13 מדינת ישראל נגד אברהם אוסקר (03/03/2013) (להלן: ענין אוסקר):

"נכון הוא, כי בית המשפט קמא התרשם באופן חיובי מן המפקחים, אולם בכך אין די. הקושי בחלופה מצוי לכאורה במשיב עצמו ולא באיכות המפקחים (ראו למשל: בש"פ 4329/11 מדינת ישראל נ' חג'ג' [פורסם בנבו] (16.6.2011)). למשיב מיוחסת מסכת של עבירות מתוכננות היטב ומתוחכמות, וקיים חשש שתנאי חלופת המעצר לא יוכלו לתת מענה מספק לחשש העולה מכך, ובעיקר לחשש מהימלטות מאימת הדין או שיבוש הליכי משפט".

17. נוכח קביעות המסוכנות, בשילוב עם תסקירי המעצר, ועברם הפלילי של המשיבים, לא מצאתי כי ניתן ליתן אמון במשיבים, ולא מצאתי להיעתר לבקשותיהם להמצאת תסקיר נוסף, לבחינת חלופת מעצר נוספת, לבחינת אפשרות גמילה של המשיב 2 או לבחינת אפשרות מעצר בפיקוח אלקטרוני. ראו בש"פ 27/15 עלי יונס נגד מדינת ישראל (15/01/2015):

"ודוק: קו הגבול בין שני השלבים אינו כה חד. לעיתים, על מנת להחליט אם חלופת מעצר תסכון, במובן זה שיש בחלופה כדי להפיג את עילת המעצר ולהקחות מסוכנותו של הנאשם, בית המשפט נדרש לתמונה המלאה, ולעיתים, לצורך קבלת התמונה המלאה בית המשפט נדרש לתסקיר שירות המבחן".

ובהמשך:

"אמרנו דברים שאמרנו כדי להזכיר נשכחות ולהבהיר כי תסקיר המעצר, שנועד להיות כלי מסייע בידי בית המשפט, אינו בבחינת תסקיר-חובה. כפי שלבית המשפט שיקול דעת אם לאמץ או לדחות את המלצת התסקיר, כך יש לבית המשפט שיקול דעת אם להורות מלכתחילה על הזמנת תסקיר אם לאו".

18. בעניין המשיבים שבפני הוגשו תסקירי מעצר, ובאשר למשיב 2 אף נדרשתי לתסקיר מעצר משלים. בשלב הנוכחי, לאחר קבלת התסקירים, אני מוצא כי המסוכנות הנשקפת מן המשיבים הינה בעוצמה גבוהה ביותר, ואיננה מאפשרת חלופת מעצר כלשהי, או מעצר בפיקוח אלקטרוני. המדובר בעבירות כלכליות חמורות, אשר התרחשו לכאורה לאורך תקופה ממושכת, באופן מתוחכם, בצוותא חדא עם קבוצה עבריינית, ובאופן שהסב נזק כספי כבד ביותר לקופת המדינה. נתוניהם האישיים של המשיבים מחזקים את עילת המסוכנות הנלמדת מן העבירות המיוחסות להם. כמו כן, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בעבירות אותן ניתן להמשיך ולבצע גם בתנאי "מעצר בית", ובאשר למשיב 1 - למדנו כי לכאורה ביצע עבירות רבות של שיבוש הליכי משפט והדחה בחקירה, וגם בכך יש ללמד על חוסר האמון שיש ליתן בו, אמון שהוא הבסיס לאפשרות שחרור כלשהי.

19. באשר לעילת מעצר בעבירות כלכליות, די אם אפנה להחלטה אשר הפכה זה מכבר להלכה מחייבת (הגם שנפסקה בדן יחיד), משחזרו ופעלו לפיה פעמים רבות מספור, הן בבית המשפט העליון, וודאי שבערכאות הדיוניות, בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל ואח' נגד מדינת ישראל (18/09/1998):

"מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים גם בזכויותיהם היסודיות של יחידה, ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את ביטחונה של החברה ואת ביטחונה של כל אדם בה. בנוסף על כך, עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסוימים הן יבוצעו באלימות ותוך סיכון חיי אדם, או שלמות גופו; אם לצורך השגת

הרכוש, אם לשם שמירה עליו, ואם לצורך הימלטות המבצעים מעונש.

מטעמים אלה ניתן לקבוע כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי, או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של עבריינים מספר, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת ביטחון הציבור".

20. באשר לטענה כי היקף התיק כשלעצמו מצדיק שחרור לחלופת מעצר, הרי שהפסיקה חזרה ושנתה כי חלופת הזמן כשלעצמו איננו מאיין את משקלם של האינטרסים הציבוריים התומכים במעצר. ראו ענין אוסקר לעיל:

"בנוסף לכך, בנסיבות העניין גם חלופת הזמן איננו מטה את הכף לטובת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. לא נעלם מעיני הקושי הכרוך בכך שהמשיב נמצא במעצר שכבר חרג במידת מה מתקופה של שנה. אולם, כפי שציין השופט עמית בהחלטתו, יש לזכור כי חלופת הזמן כשלעצמו איננו מאיין את משקלם של האינטרסים הציבוריים התומכים במעצר, כך שעל בית המשפט להוסיף ולשקול את כלל השיקולים הנוגעים לדבר (בש"פ 4576/13, [פורסם בנבו] בפסקה 7). בענייננו יש לזכור כי מדובר בתיק חריג בהיקפו מבחינת ריבוי העבירות והיקף החומר הראייתי, ועל כן לבחון את הימשכות ההליכים באספקלריה המתאימה (ראו למשל: בש"פ 4002/11 מדינת ישראל נ' זגורי [פורסם בנבו] (14.6.2011); בש"פ 8139/12 מדינת ישראל נ' שירזי, [פורסם בנבו] פסקה 13 (19.11.2012)). למותר לציין, כי גם שיקול זה יוכל להוסיף ולהיבחן בעתיד".

21. נוכח המפורט לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיבים 1 ו-2 עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, יג' ניסן תשע"ז, 09 אפריל 2017, במעמד המשיבים ובמעמד ב"כ המבקשת. אין נוכחות לבאי כוח המשיבים.